

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 18 listopada 1963 r.

Nr 50

TREŚĆ:
Poz.:

USTAWY:

277 — z dnia 13 listopada 1963 r. zmieniająca przepisy o służbie wojskowej żołnierzy Sił Zbrojnych	533
278 — z dnia 13 listopada 1963 r. zmieniająca ustawę o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin	535
279 — z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych	538
280 — z dnia 13 listopada 1963 r. zmieniająca ustawę o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji	542
281 — z dnia 13 listopada 1963 r. zmieniająca ustawę o zmianie imion i nazwisk	543

277

USTAWA

z dnia 13 listopada 1963 r.

zmieniająca przepisy o służbie wojskowej żołnierzy Sił Zbrojnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 13 grudnia 1957 r. o służbie wojskowej oficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 5) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. Oficer w czynnej służbie wojskowej, który wskutek wypadku zaistniałego podczas lub w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych w czasie pokoju doznał uszkodzenia zdrowia powodującego niezdolność do służby wojskowej oraz inwalidztwo I lub II grupy, otrzymuje — niezależnie od zaopatrzenia emerytalnego lub inwalidzkiego oraz od innych świadczeń przewidzianych w ustawie — jednorazowe odszkodowanie:

- 1) oficer zawodowy lub służby okresowej — w wysokości dwunastomiesięcznego uposażenia pobieranego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym wraz z dodatkami o charakterze stałym,
- 2) oficer rezerwy — w wysokości dwunastomiesięcznego uposażenia należnego w myśl przepisów o uposażeniu żołnierzy oficerowi zawodowemu w tym samym stopniu według posiadanego stopnia wojskowego i według stanowiska typowego dla tego stopnia wojskowego.

2. Jeżeli oficer zmarł wskutek wypadku określonego w ust. 1 nie później niż w ciągu dwóch lat od tego wypadku, a odszkodowania jeszcze nie otrzymał, odszkodowanie to otrzymują pozostali po nim członkowie rodziny — niezależnie od zaopatrzenia przysługującego stosownie do przepisów o zaopatrzeniu

emerytalnym lub inwalidzkim żołnierzy i członków ich rodzin oraz od innych świadczeń przewidzianych w ustawie.

3. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli uszkodzenie zdrowia lub śmierć nastąpiły wskutek winy umyślnej oficera.

4. Członkami rodziny uprawnionymi do odszkodowania są:

- 1) małżonek, który w chwili śmierci oficera pozostawał ze zmarłym we wspólności małżeńskiej,
- 2) inni członkowie rodziny (dzieci, wnuki, rodzeństwo, rodzice) spełniający w chwili śmierci oficera warunki do uzyskania renty rodzinnej w myśl przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym (inwalidzkim).

5. Minister Obrony Narodowej określi w drodze rozporządzenia zasady oraz tryb przyznawania i wypłaty odszkodowania, jak również organy wojskowe właściwe w tych sprawach”;

2) w art. 55:

a) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Oficera w stopniu do pułkownika (komandora) włącznie, będącego samodzielnym pracownikiem, nauki Minister Obrony Narodowej może zatrzymać w wojskowej służbie zawodowej mimo osiągnięcia granicy wieku określonej w ust. 1 pkt 2, nie dłużej jednak niż do końca roku kalendarzowego, w którym oficer ten kończy 65 lat życia.”

b) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3 i na końcu zdania skreśla się kropkę oraz dodaje się wyrazy „lub ust. 2.”;

3) w art. 58 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oficerom zwolnionym z wojskowej służby zawodowej w przypadkach określonych w art. 55 ust. 1

pkt 1 i 2 oraz w art. 56 ust. 1 pkt 3—5, jak również członkom ich rodzin oraz członkom rodzin oficerów zmarłych w czasie pełnienia wojskowej służby zawodowej — przysługuje prawo do bezpłatnej wojskowej pomocy leczniczej (art. 52) przez okres jednego roku od zwolnienia oficera ze służby lub od jego śmierci.”;

4) w art. 60 skreśla się ust. 2 oraz oznaczenie ust. 1;

5) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. 1. Jeżeli oficer otrzymuje wynagrodzenie za pracę lub posiada dochód z innych źródeł albo łącznie wynagrodzenie za pracę i dochód z innych źródeł, uposażenie określone w art. 60 zmniejsza się o kwoty uzyskane z tego tytułu po potrąceniu podatku.

2. Nadpłata uposażenia podlega potrąceniu wyłącznie z należności bieżących z tytułu tego uposażenia.

3. Za dochód w rozumieniu ust. 1 uważa się dochód, który stosownie do przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych powoduje zmniejszenie renty za wysługę lat.”;

6) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. 1. Oficerów zwolnionych z wojskowej służby zawodowej, którzy nie ukończyli: mężczyźni 55 lat życia, a kobiety 50 lat życia i nie zostali zaliczeni do jednej z grup inwalidów — kieruje się na ich wniosek do pracy w organach administracji państwowej, przedsiębiorstwach, zakładach lub instytucjach. Przepisu tego nie stosuje się do oficerów zwolnionych z wojskowej służby zawodowej w przypadkach określonych w art. 55 ust. 1 pkt 4 i art. 56 ust. 1 pkt 6.

2. Szczegółowe zasady i tryb kierowania oficerów do pracy określa Prezes Rady Ministrów.”;

7) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„Art. 67. Oficer zwolniony z wojskowej służby zawodowej zostaje w zależności od wieku i zdolności do służby wojskowej przeniesiony do rezerwy lub zwolniony od powszechnego obowiązku wojskowego (obowiązku wojskowego kobiet).”

Art. 2. W ustawie z dnia 6 czerwca 1958 r. o służbie wojskowej szeregowców i podoficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 36, poz. 164, z 1959 r. Nr 14, poz. 75 i z 1961 r. Nr 6, poz. 39) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„Art. 9. Zasady i warunki mianowania na stopień starszego szeregowca i na stopnie podoficerskie, z zastrzeżeniem art. 10, oraz organy wojskowe właściwe do mianowania na te stopnie określa Minister Obrony Narodowej.

Art. 10. 1. Mianowanie podoficera zawodowego na wyższy stopień może nastąpić w czasie pokoju:

1) na stopień plutonowego — po przesłужeniu w stopniu kaprała co najmniej 2 lat,

2) na stopień sierżanta — po przesłужeniu w stopniu plutonowego co najmniej 3 lat,

3) na stopień starszego sierżanta — po przesłужeniu w stopniu sierżanta co najmniej 4 lat.

2. Podoficera zawodowego można mianować na kolejny wyższy stopień w drodze wyróżnienia m.m. niespełniania warunku określonego w ust. 1, jeżeli spełnia pozostałe warunki do mianowania (art. 9).”;

2) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Podoficerowie i szeregowcy w czynnej służbie wojskowej, którzy wskutek wypadku zaistniałego podczas lub w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych w czasie pokoju doznali uszkodzenia zdrowia powodującego niezdolność do służby wojskowej oraz inwalidztwo I lub II grupy, otrzymują — niezależnie od zaopatrzenia emerytalnego lub inwalidzkiego oraz od innych świadczeń przewidzianych w ustawie — jednorazowe odszkodowanie:

1) podoficerowie zawodowi i nadterminowi — w wysokości dwunastomiesięcznego uposażenia pobieranego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym wraz z dodatkami o charakterze stałym,

2) podoficerowie nie wymienieni w pkt 1 — w wysokości dwunastomiesięcznego uposażenia podoficera nadterminowego w odpowiednim stopniu wojskowym i według stanowiska typowego dla tego stopnia,

3) szeregowcy i starsi szeregowcy — w wysokości dwunastomiesięcznego uposażenia kaprała nadterminowego i według stanowiska typowego dla tego stopnia.

2. Jeżeli podoficer lub szeregowiec zmarł wskutek wypadku określonego w ust. 1 nie później niż w ciągu dwóch lat od tego wypadku, a odszkodowania jeszcze nie otrzymał, odszkodowanie to otrzymują pozostali po nim członkowie rodziny niezależnie od zaopatrzenia przysługującego stosownie do przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym lub inwalidzkim żołnierzy i członków ich rodzin oraz od innych świadczeń przewidzianych w ustawie.

3. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli uszkodzenie zdrowia lub śmierć nastąpiły wskutek winy umyślnej żołnierza.

4. Członkami rodziny uprawnionymi do odszkodowania są:

1) małżonek, który w chwili śmierci żołnierza pozostawał ze zmarłym żołnierzem we wspólności małżeńskiej,

2) inni członkowie rodziny (dzieci, wnuki, rodzeństwo, rodzice) spełniający w chwili śmierci żołnierza warunki do uzyskania renty rodzinnej w myśl przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym (inwalidzkim).

5. Minister Obrony Narodowej określi w drodze rozporządzenia zasady oraz tryb przyznawania i wypłaty odszkodowania, jak również organy wojskowe właściwe w tych sprawach.”;

3) w art. 46 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Podoficer powołany do wojskowej służby nadterminowej z rezerwy zachowuje prawo do ostatnio

pobieranego wynagrodzenia lub uposażenia z zakładu pracy do końca tego miesiąca kalendarzowego, w którym został skierowany do jednostki wojskowej w celu pełnienia służby.”;

4) w art. 66 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do podoficerów powołanych do wojskowej służby zawodowej z rezerwy stosuje się odpowiednio przepis art. 46 ust. 3.”;

5) po art. 66 dodaje się art. 66a w brzmieniu:

„Art. 66a. 1. Do wojskowej służby zawodowej mogą być powołane na własną prośbę również kobiety, które nie zostały zaliczone do rezerwy, jeżeli posiadają odpowiednią zdolność fizyczną i psychiczną do służby wojskowej oraz kwalifikacje określone przez Ministra Obrony Narodowej.

2. Równocześnie z powołaniem do wojskowej służby zawodowej kobiety, o których mowa w ust. 1, podlegają mianowaniu na odpowiedni stopień podoficerski.

3. Zasady i warunki mianowania na stopnie podoficerskie kobiet, które mają być powołane do wojskowej służby zawodowej, tryb powoływania do tej służby oraz organy wojskowe właściwe w tych sprawach określi Minister Obrony Narodowej.”;

6) po art. 76 dodaje się art. 76a w brzmieniu:

„Art. 76a. 1. Minister Obrony Narodowej może ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych lub interes obrony Państwa wyznaczyć w porozumieniu z właściwym ministrem podoficerów zawodowych do wykonywania określonych zadań poza wojskiem na stanowiska ustalone przez Prezesa Rady Ministrów.

2. Podoficerowie zawodowi wyznaczeni do wykonywania zadań poza wojskiem pozostają nadal w czynnej służbie wojskowej. Podoficerowie ci mogą być przez Ministra Obrony Narodowej w każdym czasie odwołani ze służby poza wojskiem.

3. Zasady i tryb wyznaczania podoficerów zawodowych do wykonywania zadań poza wojskiem oraz ich prawa i obowiązki związane z wykonywaniem tych zadań określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.”;

7) po art. 77 dodaje się art. 77a w brzmieniu:

„Art. 77a. Podoficer zawodowy — kobieta korzysta ze szczególnych uprawnień, które przysługują pracownikom według przepisów prawa pracy.”;

8) w art. 86 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podoficer zawodowy, który osiągnął 50 lat życia, może być na własną prośbę lub za jego zgodą zatrzymany w wojskowej służbie zawodowej przez dowódcę wymienionego w art. 68 ust. 1.”;

9) w art. 91 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podoficerom zwolnionym z wojskowej służby zawodowej w przypadkach wymienionych w art. 86 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w art. 87 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, jak również członkom ich rodzin oraz członkom rodzin podoficerów zmarłych w czasie pełnienia wojskowej służby zawodowej — przysługuje prawo do bezpłatnej wojskowej pomocy leczniczej (art. 81 ust. 1 pkt 1) przez okres jednego roku od zwolnienia podoficera ze służby lub od jego śmierci.”;

10) w art. 93 przepisy ust. 2 i 3 zastępuje się nowymi przepisami ust. 2—4 w brzmieniu:

„2. Jeżeli podoficer otrzymuje wynagrodzenie za pracę lub posiada dochód z innych źródeł albo łącznie wynagrodzenie za pracę i dochód z innych źródeł, uposażenie określone w ust. 1 zmniejsza się o kwoty uzyskane z tego tytułu po potrąceniu podatku.

3. Nadpłata uposażenia podlega potrąceniu wyłącznie z należności bieżących z tytułu tego uposażenia.

4. Za dochód w rozumieniu ust. 2 uważa się dochód, który stosownie do przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych powoduje zmniejszenie renty za wysługę lat.”;

11) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. 1. Podoficerów zwolnionych z wojskowej służby zawodowej, którzy nie ukończyli 55 lat życia i nie zostali zaliczeni do jednej z grup inwalidów, kieruje się na ich wniosek do pracy w organach administracji państwowej, przedsiębiorstwach, zakładach lub instytucjach. Przepisu tego nie stosuje się do podoficerów zwolnionych z wojskowej służby zawodowej w przypadkach określonych w art. 86 ust. 1 pkt 4 i w art. 87 ust. 1 pkt 5.

2. Szczegółowe zasady i tryb kierowania podoficerów do pracy określa Prezes Rady Ministrów.”

Art. 3. Jednorazowe odszkodowanie przewidziane w przepisach art. 33a ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o służbie wojskowej oficerów Sił Zbrojnych i art. 29a ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o służbie wojskowej szeregowców i podoficerów Sił Zbrojnych w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą przysługuje, jeżeli wypadek miał miejsce po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

278

USTAWA

z dnia 13 listopada 1963 r.

zmieniająca ustawę o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin.

Art. 1. W ustawie z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 6 i Nr 21, poz. 93) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Renty wraz z dodatkami wypłaca się w okresach miesięcznych, poczynając od dnia powstania prawa do renty, jednak nie wcześniej niż od dnia następnego po upływie okresu, za który